

УКРАЇНА

НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ, ЩО ЗДІЙСНЮЄ ДЕРЖАВНЕ
РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРАХ ЕНЕРГЕТИКИ
ТА КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ
(НКРЕКП)

вул. Смоленська, 19, м. Київ, 03680, тел./факс: (044) 277-30-47, тел.: (044) 204-48-27

30.01.2015 № 460/17.2/61-15
на № _____

Голові Правління Інтернет Асоціації
України

п. Поповій Т.

вул. О. Гончара, 15/3, офіс 22, м. Київ

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (далі – НКРЕКП), розглянула Ваше звернення від 09.01.2015 № 5/4, та **в межах своєї компетенції** повідомляє.

Відповідно до Положення про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, затвердженого Указом Президента України від 10.09.2014 № 715/2014 (далі – Положення), НКРЕКП є органом державного регулювання діяльності у сферах енергетики та комунальних послуг. НКРЕКП у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України, актами Кабінету Міністрів України, іншими нормативно-правовими актами, а також Положенням.

Комісія, відповідно до повноважень, визначених Положенням, в тому числі, бере участь у формуванні та забезпеченні реалізації єдиної державної політики у сфері функціонування ринку електричної енергії, розробляє і затверджує порядки (методики) формування цін і тарифів на товари (послуги), що виробляються (надаються) суб'єктами природних монополій та суб'єктами, що провадять діяльність на суміжних ринках у сфері електроенергетики, установлює ціни (тарифи) на електричну енергію, тарифи на її передачу та постачання; здійснює контроль за цільовим використанням коштів, обсяги яких передбачені структурою тарифів і які одержані в результаті провадження ліцензованої діяльності суб'єктами природних монополій та суб'єктами господарювання на суміжних ринках.

НКРЕКП здійснює регулювання цін (тарифів) на товари (послуги) суб'єктів природних монополій в паливно-енергетичному комплексі України, керуючись принципами, визначеними чинним законодавством, головним з яких є принцип балансу економічних інтересів споживачів та виробників, їх товарів і послуг, та забезпечення повного відшкодування споживачем економічно

Вхід. № 20

"10" 02 2015р.

обґрунтованих витрат на виробництво, передачу та постачання електричної енергії.

Відповідно до пункту 3.7.4 Умов та Правил здійснення підприємницької діяльності з постачання електроенергії за регульованим тарифом, затверджених постановою НКРЕ від 13.06.1996 №15/1, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України від 08.08.1996 № 433/1458 (із змінами), роздрібні тарифи формуються за ринковою формулою та складаються з оптової ринкової ціни на електроенергію, тарифів на передачу, постачання електроенергії та технологічних витрат електричної енергії в мережі.

Тарифи на передачу та постачання електричної енергії формуються відповідно до Тимчасової методики розрахунку роздрібного тарифу на спожиту електроенергію, тарифу на передачу електроенергії місцевими (локальними) електромережами та тарифу на постачання електроенергії, затвердженої постановою НКРЕ від 06.05.1998 № 564.

Тарифи на передачу та постачання електричної енергії для кожної енергопостачальної компанії різні і залежать від багатьох факторів, а саме: структури та стану електричних мереж, витрат електроенергії в мережах, структури та обсягів споживання електроенергії, площі території, що обслуговується тощо.

Технологічні витрати в мережі розраховуються та затверджуються відповідно до Положення про порядок подання, визначення та затвердження економічних коефіцієнтів нормативних технологічних витрат електроенергії, затвердженого постановою НКРЕ від 15.08.2013 № 1110.

Враховуючи вищенаведене, слід зазначити, що тариф на електроенергію не включає витрати, пов'язані з використанням електричних мереж енергокомпанії для сумісного підвісу.

Частинами першою, другою та сьомою статті 319 Цивільного кодексу України встановлено, що власник володіє, користується, розпоряджається своїм майном на власний розсуд. Власник має право вчиняти щодо свого майна будь-які дії, які не суперечать закону. Держава не втручається у здійснення власником права власності.

Разом з тим, зазначаємо, що діяльність з розміщення телекомунікаційного обладнання, шляхом підвісу кабелів зв'язку на електричних опорах не пов'язана з ліцензованою діяльністю енергокомпанії і питання щодо розробки нормативно-правових актів, які встановлять єдині правила доступу провайдерів телекомунікації і провайдерів програмної послуги до ліній електропередач зі спільним використанням опор для розміщення телекомунікаційного обладнання, єдині вимоги для укладання відповідних договорів, надання технічних умов та економічно обґрунтованої методики визначення вартості підвісу волоконно-оптичних ліній зв'язку на опорах ліній електропередач **не відносяться до компетенції НКРЕКП.** А тому, вищевказана діяльність може здійснюватись енергокомпанією лише у разі технічної можливості, в тому числі з урахуванням необхідності ремонтів та реконструкції електричних мереж, відсутності перехресного субсидіювання та перешкоджання ліцензованої діяльності.

Відповідно до частини першої статті 67 Господарського кодексу України (далі - ГКУ) відносини підприємства з іншими підприємствами, організаціями,

громадянами в усіх сферах господарської діяльності здійснюються на основі договорів.

Звертаємо увагу, що згідно з положеннями статті 6 ГКУ загальними принципами господарювання в Україні є, зокрема, заборона незаконного втручання органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб у господарські відносини.

Ініціатором укладення господарського договору може виступати будь-яка із сторін цього договору. При цьому, загальні умови укладення договорів, що породжують господарські зобов'язання та загальний порядок укладення господарських договорів, встановлені статтями 179 та 181 ГКУ.

Відповідно до частини третьої статті 180 ГКУ при укладенні господарського договору сторони зобов'язані у будь-якому разі погодити предмет, ціну та строк дії договору.

Слід зауважити, що на сьогоднішній день законодавство України не містить окремого нормативно-правового акта, який регулює відносини, що виникають під час розміщення обладнання інформаційно-комунікаційних технологій на електричних опорах. У зв'язку з чим, питання організації спільного використання електричних опор для інформаційно-комунікаційного обладнання та визначення вартості послуги спільного підвісу кабелів зв'язку на електричних опорах мають врегульовуватись за взаємною згодою сторін (енергокомпанії та провайдера), шляхом укладення відповідного договору. У разі досягнення згоди між сторонами щодо розміщення обладнання на електричних опорах, має бути розроблено проект реконструкції (будівництва) певної лінії електропередач з метою організації сумісного підвісу.

Додатково звертаємо увагу, що станом на сьогоднішній день технічна можливість врегулювання питання сумісної підвіски звитої пари не передбачена Правилами улаштування електроустановок, затвердженими наказом Міністерства палива та енергетики України від 05.01.2006 № 3 (зі змінами) (далі - ПУЕ).

Відповідно до підпунктів 3 та 4 пункту 4 Положення про Міністерство енергетики та вугільної промисловості України, затвердженого Указом Президента України від 06.04.2011 № 382/2011, **Міненерговугілля України** відповідно до покладених на нього завдань забезпечує нормативно-правове регулювання у паливно-енергетичному комплексі, узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України та в установленому порядку вносить їх на розгляд Президентів України та Кабінету Міністрів України.

Таким чином, для врегулювання питання щодо технічної можливості розміщення телекомунікаційного обладнання, шляхом підвісу кабелів зв'язку на електричних опорах, до прийняття спеціального Закону України «Про доступ до структури об'єктів будівництва, транспорту, електроенергетики для розвитку телекомунікаційних мереж», зацікавленим сторонам необхідно звернутись до Міненерговугілля щодо внесення відповідних змін в ПУЕ.

Член НКРЕКП

В. Тарасюк